

OBČAN

- Glasilo Občine Destnik • Avgust 2019 • Številka 6 (220) • Leto XXIV
- Tiskovina • Poštnina plačana pri pošti 2253 Destnik

OBČAN

Izdajatelj:

Občinski svet Občine Destrnik

Uredništvo:

Tadej Urbanija, Monika Hameršak,
Tanja Hauptman, Tjaša Oman.

Glasilu prejemajo vsa gospodinjstva
v občini Destrnik brezplačno.

Medij OBČAN – GLASILO OBČINE
DESTRNIK je vpisan v razvid medi-
jev pod zaporedno številko 275.

Naslov uredništva:

OBČAN,

Janežovski Vrh 42, 2253 Destrnik

Telefon: 02 761 92 50

Telefaks: 02 761 92 52

E pošta: obcan.clanki@gmail.com

Časopis Občan izhaja v nakladi
920 izvodov. Prva številka je izšla
25. Julija 1996.

Odgovorni urednik: Tadej Urbanija

Zasnova, celostna podoba, obliko-
vanje in priprava za tisk:

Alinea tisk d.o.o.

Tisk: Evrografis d.o.o.

Članke za naslednjo številko Obča-
na zbiramo do 9. 10. 2019. Vaše
prispevke nam pošljite na elek-
tronski naslov:

obcan.clanki@gmail.com.

Uvodnik

mag. Drago Skurjeni

KAJ NAM PRINAŠA NOVO ŠOLSKO LETO

Letošnji začetek šolskega leta nam na zakonodajnem področju ni prinesel veliko sprememb. Za večinske OŠ, kot sta naši na Destrniku in v Trnovski vasi je nekaj novosti prinesel le Pravilnik o spremembah Pravilnika o šolskem koledarju. Seveda so še druge spremembe, ki se pa se neposredno ne navezujejo na naše področje. Ker pa je vzgoja in izobraževanje kot živ organizem, se le-ta v vsakem šolskem letu spreminja, modificira, prilagaja. Prepričan sem, da so tam kjer se ne, problemi veliki in težko rešljivi. Tako smo v samem začetku šolskega leta starše in učence seznanjali s spremembama v časovni razporeditvi ur, ker smo podaljšali čas za kosilo, avtobusni prevoznik, pa nas je seznanil, da so spremenili čas posameznih linij na šolskih avtobusnih prevozih.

2. 9. 2019 je v celotnem JVIZ OŠ Destrnik-Trnovska vas zaposlenih 79 delavcev, od tega jih je 18 v t.i. tehnični službi. Tri strokovne delavke nadomeščajo učiteljice, ki so na dalj časa trajajočem bolniškem staležu. Dodatno so štiri sodelavke zaposlene v projektih, tri v vrtcih (prva zaposlitev) in ena v šoli (projekt ZRSZ).

V vrtcih imamo 8 oddelkov v katerih je 143 otrok. V Vrtcu pri OŠ Destrnik imamo 5 oddelkov z 89 otroki, v Vrtcu pri PŠ Trnovska vas so v letošnjem šolskem letu 3 oddelki s 54 otroki.

Prvi šolski dan je bil za prvošolčke nad vse slavnosten, saj so učence in njihove starše ob meni pozdravili še župana občin, rajonski policist in vse učiteljice. Kot imamo zapisano v Letnem delovnem načrtu šol želimo, da vsak posameznik, ki v našo šolo vstopi začuti, da je v naši šoli vsem zagotovljena enakopravnost in demokratičnost, da šola ne pozna pravice močnejšega in/ali pomembnejšega ter zato ne dovoljuje izjem (razen, ko gre za skupen dogovor). Prav zato se vsako leto še posebej potrudimo, da prvošolčki in starši začutijo ta utrip in da jim nadaljnje šolanje ostane v lepem spominu.

Za prvošolce šola organizira jutranje

varstvo od 6.30 naprej. Starši učencev, od drugega do četrtega razreda pa lahko v primeru, da otrok še ni toliko samostojen, da zmore v šolo s šolskim prevozom, z vlogo zaprosijo za bivanje v nadstandardnem oddelku jutranjega varstva. Za vse učence od 1. do 5. razreda je v šolah organizirano podaljšano bivanje (v OŠ v 3,5 in v PŠ v 2 oddelkih).

V šolske klopi je v OŠ Destrnik sedlo 264 učencev, od tega 18 prvošolcev, v PŠ Trnovska vas pa 90 učencev, 17 jih je sedlo v prvošolske klopi. Pouk poteka v 21 oddelkih, na Destrniku jih imamo 13 in v Trnovski vasi 6 oddelkov.

Z Letnim delovnim načrtom smo v kolektivu določili prednostno nalogo vzgojno-izobraževalnega dela, ki je »Vodenje učnega procesa z aktivno vlogo učenca«. To pomeni, da bomo učitelji učne ure didaktično pripravljali tako, da bo pouk zanimiv in ga bodo učenci doživljali kot smiselnega ter vrednega zavzemanja, ker bodo vanj učinkovito vključeni.

Močna točka našega zavoda so dobri odnosi oz. stiki učitelja/vzgojitelja z učeneci/otroki. Dobre odnose na šolski skupnosti oz. šolskem parlamentu pohvalijo tudi učenci. Kljub temu bomo v kolektivu na tem področju in učinkovitem vodenju razreda/skupine še naprej skrbno in odgovorno delali predvsem s pomočjo preventivno-svetovalnega dela ter z izobraževanji strokovnih delavcev.

Glede na to, da imajo naši otroci/učenci odlične bivanjske in materialne pogoje, saj sta šoli in vrtca energetsko sanirani in odlično opremljeni, kar gre zahvaliti tudi našim občinam oz. zelo zglednemu sodelovanju z njima, pa si bomo zaposleni še naprej na osnovi prepoznavne pedagoške kakovosti, ki zagotavlja kakovostno šolo (odprto in inovativno), ob spodbujanju vsakega posameznika prizadevali, da bodo naši otroci ob postavljanju osebnega življenjskega smisla ozaveščali pomen trajnejših civilizacijskih vrednot (medsebojno razumevanje, spoštovanje, sodelovanje, strpnost in razumevanje različnosti) in do njih zavzemali ustrezen odnos.

6. redna seja Občinskega sveta občine Destrnik

Tadej Urbanija
foto: Tjaša Oman

Občinski svet Občine Destrnik je na šesti redni seji sprejel sklep o sprejemu elaborata o oblikovanju cen glede oskrbe s pitno vodo, pri čemer se bo spremenil način obračunavanja vode, ki se deli na fiksni in variabilni del, povečanje stroškov pa gre predvsem na račun digitalizacije števec. Potrjeni sklep, po katerem bo vsako gospodinjstvo na letni ravni plačalo približno za eno položnico več, je med svetniki sicer vzbudil nekaj pomislekov. Nekateri so opozorili na pogoste defekte in z njimi povzročeno slabšo kvaliteto vode (predvsem v Pesniški dolini) ter počasno odzivnost Komunalne, ko do tega pride. Nekateri so menili, da bi lahko s sanacijo vodovoda zmanjšali tovrstne defekte ter z njimi povezane stroške in s privarčevanim denarjem izvedli omenjeno digitalizacijo. Predstavniki Komunalnega podjetja Ptuj, Rado Vuk, je v svojem odgovoru na svetniška vprašanja izrazil zavedanje, da je vodovodni sistem zastarel in da problem predstavljajo tudi pocinkane cevi, ki bi jih bilo potrebno zamenjati. Pri tem je opozoril, da je izgradnja vodovoda zelo draga. Izpostavil je tudi kadrovsko podhranjenost podjetja in zagotovil, da dežurne službe intervenirajo v najkrajšem možnem času. Pomisleke glede slabe kvalitete vode je zanikal in zagotovil, da je voda neoporečna. V primeru, da se načrtovana investicija povrne, kar naj bi se zgodilo v roku desetih let, bo cena omrežnine ponovno znižana. Čeprav je bil sklep izglasovan, so mu trije člani nasprotovali – predvsem zaradi zgoraj naštetih pomislekov.

Soglasno je bil sprejet sklep, ki ureja redno vzdrževanje občinske cestne infrastrukture. V sklopu Sklepov o pridobitvi statusa grajenega javnega dobrega so nekatere nepremičnine, ki predstavljajo občinske ceste, javne poti in nekategorizirane ceste, postale polna last občine. Gre pravzaprav za popravek pomankljivega vpisa v zemljiški knjigi, kjer mora zaznamba javnega dobrega obsegati tudi podatke o vrsti, kot lastnika nepremičnin pa je potrebno vpisati Občino Destrnik. Nekatere parcele se bodo izvzele iz

javnega dobrega in bodo zamenjane z novimi parcelami, ki se uporabljajo za cesto ter so v privatni lasti.

Občinski svet je bil seznanjen tudi z imenovanjem članov uredniškega odbora javnega glasila Občan. Odlok o izdajanju Občana, ki ga je na eni izmed prejšnjih sej sprejel občinski svet, namreč po novem določa, da člane uredniškega odbora imenuje urednik na podlagi javnega razpisa, o imenovanju pa je dolžan obvestiti svetnike. Soglasno je bil sprejet tudi sklep o imenovanju vaških odborov. Svetnica Elizabeta Fras je pri tem izpostavila, da bi morali biti ljudje bolje seznanjeni z nalogami vaških odborov, da bi na tovrstnih srečanjih sami neposredno predlagali, koga si želijo v odboru. Župan ji je zagotovil, da so udeleženci srečanj jasno izrazili svoje probleme in želje, ter predlagal, da se za vsako vas pripravijo tri točke, s katerimi bi zajeli prioritete naloge posamične vasi. Sprejeta sta bila tudi ocena in poročilo o izvajanju občinskega programa varnosti občine v letu 2018, ki je po besedah predstavnika občinskega redarstva, Roberta Brkića, v zadovoljivem stanju. Soglasno je bil sprejet tudi predlog razlage Odloka o lokacijskem načrtu za območje razpršene gradnje na Drstelji.

Pod točko Razno je bil večinsko (6/3) izglasovan sklep, po katerem se bodo prihodki iz prodaje občinskega premoženja namenili za poplačilo obveznosti novonajetih kreditov za leto 2019. Razlog za prodajo je negativno mnenje bank o namenu kredita občine. Župan vidi rešitev v prodaji podjetja Terme Gaja ali Zasadi,

pri tem pa se seveda postavi vprašanje vrednosti Term Gaja na trgu. Predsednik nadzornega odbora je občinskemu svetu predstavil poročilo pregleda izvedbe investicijskega projekta »Ureditev infrastrukture Mihelič-Kramar (Janežovski Vrh)«, ki je potekal v letih 2016 in 2017. Odbor, ki se pri svojem delu osredotoča predvsem na ugotavljanje zakonitosti postopka javnega naročanja ter njegove gospodarnosti in ekonomičnosti, je ugotovil nekatere nepravilnosti. V oči bode predvsem eden od članov komisije, zadolžene za izbiro ponudnika za izvedbo investicije, ki je bil imenovan brez uradnega postopka, kar vrže senco dvoma na sam postopek izbire ponudnika za izvedbo investicije. V postopku je bil izločen cenejši ponudnik, vrednost dela pa je preseгла predvidene stroške. Prav tako ni jasno, od kod so sredstva sploh prišla, saj je bilo njihovo izplačilo brez stvarne podlage v izvedbenem planu.

Pod točko Pobude in vprašanja je svetnik Matej Sužnik opozoril na zmanjšanje minutaže pri novem medijskem ponudniku BKTV v primerjavi s SIP TV, kjer je imela občina dva stalna termina, dogodki pa so se snemali v celoti. S strani svetnika Branka Horvata je bilo slišati tudi pomisleke glede kredibilnosti informacij novega ponudnika, pri katerem je po njegovih besedah opazna naklonjenost županu. Anton Žampa je občinski svet opozoril na pojav kurišč odpadkov in pozval občinsko upravo k obvestilu občanov, da takšna dejanja niso dovoljena. Horvat je pri tem dodal, da je potrebno ločiti med dovoljenim kurjenjem vejevja in kurjenjem plastike, ki sprošča v ozračje strupe.

Priznanja za urejene hiše 2019

Tanja Hauptman

Projekt podeljevanja priznanj za lepo urejene domove, kmetije ter poslovne in druge objekte je komisija turističnega društva letos izvedla že petindvajsetič. Pri ocenjevanju se je ravnala po priporočilih pravilnika, ki narekuje, da se mora objekt vklapljati v okolje, upoštevala je urejenost dvorišč in teras ter rože na oknih in balkonih. V letošnjem letu so priznanja za vzorno urejeno stanovanjsko hišo in okolico prejeli:

- Okrepčevalnica LACKO, Suzana Lacko, s. p., Drstelja 21 za vzorno urejen poslovni objekt.
- Anton in Irena Zelenik, Svetinci 3 za ohranjanje kulturne dediščine – stara hiša z okolico.
- Družina Hanželj, Svetinci 12 za vzorno urejeno balkonsko cvetje.
- Družina Kovačič, Svetinci 14 za vzorno urejeno manjšo kmetijo in hišo z okolico.
- Družina Horvat, Zasadi 12 za vzorno urejeno balkonsko cvetje in hišo z okolico.
- Anton in Jožica Pauko, Vintarovci 12a za vzorno urejeno balkonsko cvetje in hišo z okolico.
- Marta in Alojz Černivec, Vintarovci 49a za vzorno urejen vrt, cvetje in hišo.

- Olga in Franc Selišek, Drstelja 36 za vzorno urejeno hišo z okolico.
- Božidar Vidovič, Janežovski Vrh 32 za vzorno urejeno starejšo hišo z okolico.

Člani komisije, ki so jo letos sestavljali predsednik komisije Jože Horvat ter članici Sabina Šel in Kristina Hauptman, so ugotovili, da je v Občini Destrnik veliko lepih hiš s krasno urejeno okolico,

ki so v ponos kraju ter ljudem. Zadovoljni so, da priznanja in pohvale pozitivno vplivajo na krajanje ter jih vzpodbujajo, da se še bolj trudijo za urejen videz svojih domov in naše okolice. Mnogi bi si priznanja zaslužili vsako leto, a je prav, da so za skrb za okolico svojih domov vsako leto nagrajene nove hiše, kmetije in objekti. Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj in na snidenje na šestindvajsetem ocenjevanju prihodnje leto.

VZORNO UREJEN POSLOVNI OBJEKT
Okrepčevalnica LACKO, Suzana Lacko, s. p., Drstelja 21

OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE –
STARA HIŠA Z OKOLICO
Anton in Irena ZELENIK, Svetinci 3

VZORNO UREJENO BALKONSKO CVETJE
3. Družina HANŽELJ, Svetinci 12

VZORNO UREJENO BALKONSKO CVETJE IN HIŠA Z OKOLICO
Družina HORVAT, Zasadi 12

VZORNO UREJENA MANJŠA KMETIJA IN HIŠA Z OKOLICO
Družina KOVAČIČ, Svetinci 14

VZORNO UREJENO BALKONSKO CVETJE IN HIŠA Z OKOLICO
Anton in Jožica PAUKO, Vintarovci 12a

VZORNO UREJEN VRT, CVETJE IN HIŠA
Marta in Alojz ČERNIVEC, Vintarovci 49a

VZORNO UREJENA HIŠA Z OKOLICO
Olga in Franc SELIŠEK, Drstelja 36

VZORNO UREJENA STAREJŠA HIŠA Z OKOLICO
Božidar VIDOVIČ, Janežovski Vrh 32

Sobotno dogajanje na 38. kmečkem prazniku

Tanja Hauptman

Tudi letos se je v Destrniku odvil zdaj že tradicionalni 38. kmečki praznik, ki ga je tretji konec tedna v avgustu organiziralo Turistično društvo Destrnik. Prireditev, katere osrednji dogodek je še zmeraj nedeljska povorka starih kmečkih običajev, pa zmeraj več ljudi obiše tudi v soboto, ko člani društva postavljajo klopotec in izvedejo kmečke igre.

Kmečki praznik so v soboto, 17. avgusta, otvorili s postavitvijo klopotca, osrednja sobotna prireditev pa so bile 8. kmečke igre, ki niso le tekmovanje, pač pa druženje in spoznavanje, hkrati pa se tako krepi predvsem skupinsko delo. Namen iger je predvsem navdušiti mlade, da sodelujejo in tekmujejo, ter omogočiti sodelovanje med društvi in občani našega kraja. Letos so se v kmečkih igrah pomerile štiri ekipe: PGD Destrnik, Bar Vrban, Ločki Vrh in ekipa TD Destrnik.

Člani društva so letos pripravili pet različnih iger, ki so bile povezane s kmečkimi opravili, hkrati pa je bil njihov namen, da zabavajo in nasmejejo obiskovalce prireditve. Ekipe so se pomerile v sestavljanju in vleki voza, prenašanju vode v škornjih na »štrkolah«, spravlilu krompirja z loparjem, vlečenju vrvi skozi oblačila in kmečki južini, v kateri sva se na koncu preizkusila tudi voditelja prireditve, Feliks Majerič in moja malenkost.

Zmagovalec, ki je za nagrado dobil odojka kmetije Matjašič z Levanjcev, je postala

ekipa Bara Vrban. Drugo mesto je zasedla ekipa TD Destrnik in prejela 5 piščancev kmetije Mahorič Vilija, na tretje mesto so se uvrstili člani ekipe z Ločkega Vrha ter prejeli 5 narezkov Turizma na vasi Lacko. Četrti pa so bili člani ekipe gasilcev PGD Destrnik. Prejeli so tolažilno nagrado, gibanico, ki so jo spekle marljive gospodinjice – članice TD Destrnik.

Igre so – kot je že v navadi – tudi letos odlično uspele. V prihodnje bi si želeli, da

se jih udeleži še kakšna pogumna ekipa, iz katere izmed naših ali sosednjih vasi, društev ter prijateljev od blizu in daleč. Zbrane obiskovalce je po kmečkih igrah ogrela in zabavala skupina Gadi. Za dobro vzdušje so poskrbeli člani društva z odlično hrano in pijačo ter bogatim srečelovom. Tudi vreme jim je letos dobro služilo. Še na mnoge zabavne poletne kmečke večere tudi v prihodnje.

Nedeljska povorka na 38. kmečkem prazniku

Tanja Hauptman

V nedeljo, 18. avgusta, se je v Destniku odvijal osrednji del kmečkega praznika, na katerem so vasi že tradicionalno prikazale stare kmečke običaje in opravila. Letos se je na prizorišču pred gasilsko-turističnim domom v Destniku zbralo 12 skupin, ki so v lepem vremenu prisotnim čudovito predstavile stara kmečka opravila.

Tako smo si ogledali društvo kmetič iz Destrnika, ki so s petjem in opravo (»puščicom« in molitvenikom) predstavile, kako so včasih romali na Ptujsko Goro. Romali so peš po poti, obenem pa so molili, peli in (kot so povedale same) tudi ogovarjali. Iz Doliča so nam letos predstavili »kolarstvo« – vse, kar je človek včasih potreboval za kmetijstvo. Na predstavitvi smo videli »draksl«, star 129 let, ki še zmeraj deluje. Skupina iz Vintarovcev je predstavila različne načine obdelave koruze. Vaščani Janežovskega Vrha so nam predstavili žaganje hloda in prikazali, kako se je to včasih delalo z veseljem (z »juckanjem«). Prav tako so prikazali, kako se je pililo žage in zraven malicalo klobase. Vintarovci se lahko pohvalijo s kar dvema skupinama na letošnji povorki – če je prva ličkala koruzo, je druga pletla košare, »korpece« in slamnjače. V košare so luščili fižol in koruzo ter tako prikazali, za kaj vse so bili pleteni izdel-

ki uporabni. Tudi iz Ločkega Vrha sta se predstavili kar dve skupini, prva delo cimermanov, ki so prikazali delo s cimernjačo – posebno sekuro za oblikovanje s hlodi. Druga skupina pa je prikazala, kako so včasih prevažali gnojnico. Skupina iz Placarja je prikazala žganjekuho nekoč. Tokrat so kuhali žganje iz sliv – slivovko. Skupina iz Jiršovc je predstavila »jiršovski verštat« – večnamensko delavnico, v kateri so delali »štile« za motike, grablje, vile, sekire in macole. Podmladek iz Svetincev je odlično prikazal uro računstva z učiteljico in otroki, ki so morali zaradi neznanja klečati na koruzi. Učni načrti so se skozi čas sicer spremenili, ampak moto »več znaš, več veljaš« je ostal še zmeraj enak. Na povorki so se predstavili tudi starodobniki oz. »oldtimerji«, društva starodobnikov Destrnika. Predstavili so obnovljene traktorje iz časov Jugoslavije. Prav tako smo videli tudi gasilce PGD Desenci, ki so s staro brizgalno brizgo (1892) predstavili gašenje požara. Včasih so črpalko vlekli konji, danes pa so jo posodobili in jo vlečejo s traktorjem.

Sledil je stacionarni prikaz od lanu do platna – delo s »tukačem« in trlico, na kolovratih, z motalom in na statvah – prikazali ter izvedli so ga članice in člani TD Destnik.

Že tradicionalno so s priznanji nagradili najlepše urejene hiše in stanovanjske objekte v letu 2019 (v Občanu na zadnji strani). Podelili pa so tudi priznanja za naj pridelke; obložena miza s pridelki je pričala o tem, da je bila letos letina v kraju odlična. Občudovali smo lahko velike in debele buče, čebulo, česen, krompir in paradižnike. Letos so podelili kar 5 priznanj, dobili pa so jih: družina Jakob za največjo bučko, družina Slukan za največji paradižnik, g. Malek za največji česen, družina Čuš za največjo čebulo in društvo kmetič Destrnika za največjo bučo.

Da obiskovalci prireditve niso ostali lačni in žejni, so poskrbele članice in člani društva s peko odličnih gibanic in krapcev s krušne peči, ki so kot vsako leto šli za med. Gostje prireditve so se lahko okrepčali tudi s mesnimi dobrotami in domačim vinom. Prireditve je povezoval in z duhovitimi komentarji popestril Feliks Majerič. Po končanem programu je sledil zabavni del s Poskočnimi muzikanti.

V društvu so z obiskom prireditve zadovoljni in hkrati optimistično zrejo v prihodnost, saj so z mislimi že pri naslednjem kmečkem prazniku.

Sodelovanje na 38. kmečkem prazniku

Fotografija in besedilo: Irena Gajšek

18. avgusta smo članice in podporni člani Društva kmetič Destrnik skupaj s pevkami Urbančankami tradicionalno sodelovali v povorki starih kmečkih običajev na 38. kmečkem prazniku v naši občini. Prikazale smo, kako so nekoč možje, žene in otroci odhajali na

romanje na Ptujsko Goro. Pričele smo z romarsko pesmijo, med pohodom pa smo klepetale in molile. S seboj smo imele očenaše, molitvenike in rože, ki so jih nekoč naše babice nosile k sveti maši. Za še bolj zanimiv prikaz običaja smo ponosno oblekle naše obleke.

Po končani povorki smo sodelovale pri prikazu naj pridelkov. Uspelo nam je pridelati naj buče, ki so skupaj tehtale kar 90 kilogramov, in si tako pridobiti priznanje za Naj pridelek. Vsem sodelujočim se iskreno zahvaljujem.

Izlet KO Rdečega križa Destrnik v Ribnico in Pivko

Besedilo in fotografije: Vesna Marinič

*S'm Ribn'čan Urban,
po cajl'm svajt' znan;
j'st brihtne s'm glavé,
pa žlice imám nové.*

*S'm rieku: kjer je veselica,
b' se prodala kova žlica;
s'm s'mkaj se podal,
de bi jih kaj prodal.*

Ribničan Urban iz znamenite pesmi je bil krošnjar in je tako kot ostali Ribničani odhajal s svojimi izdelki – suho robo – v različne oddaljene kraje. Letos pa smo se mi, člani in krvodajalci KORK Destrnik, odpravili na izlet k njim v Ribnico. Kar za dva avtobusa izletnikov se nas je v soboto, 22. junija, zbralo pred gasilskim domom Destrnik. Po obrazih sodeč, kljub sicer zgodnji uri, nihče ni bil pretirano zaspan. Celo nasprotno, med izletniki se je že čutilo dobro razpoloženje in veselo pričakovanje, čeprav niti vremens-

ka napoved za ta dan ni bila kaj preveč obetavna. Ampak kot vedno, je bil tudi tokratni izlet predvsem priložnost, da se srečamo, družimo in poveselimo. S krajšim vmesnim postankom je pot do Ribnice minila hitro in že takoj ob prihodu v mesto nas je »pozdravila« cerkev svetega Štefana, ki jo krasita dva zvonika, poimenovana ribniški kroni, eno izmed zadnjih del znamenitega arhitekta Jožeta Plečnika. Naša avtobusa sta zapeljala naprej do Rokodelskega centra Ribnica, kjer nas je že nestrp-

no pričakovala vodička Karin. Čeprav simpatična in zgovorna vodička slovi kot zelo »glasna«, nas je bilo izletnikov preveč, zato smo se razdelili v dve skupini. Prva si je ogledala ribniški grad, druga različne razstave v rokodelskem centru, nato pa smo se zamenjali. Ribniški grad, ki ga obdaja park kulturnikov, je bil zgrajen okoli leta 1080, v njem pa ima razstavne prostore Muzej Ribnica. Vodička Karin nam je povedala, da se Ribnica nahaja sredi Ribniškega polja, med grebenoma Male in Velike gore

ob reki Bistrici. Zanimiv je izvor imena Ribnica, o katerem pripoveduje bajka o velikanu in zlati ribici. Nekoč naj bi bila sedanja ribniška dolina ogromno jezero in v spomin na ta dogodek ima Ribnica danes v svojem grbu ribo. Tu sta doma ribniška tradicija – lončarstvo – in suha roba, ki sta zaznamovali življenje teh krajev. Že daljnega leta 1492, natančneje 23. oktobra (torej le 11 dni po tem, ko je Krištof Kolumb odkril Ameriko), je cesar Friderik III. kmečkemu prebivalstvu ribniškega in kočevskega področja podelil poseben patent za trgovanje z domačimi proizvodi. Krošnjarski patent jim je dal pravico trgovati z vsem, kar sami vzgojijo ter pridelajo, torej s suknom, platnom, oljem, maslom in živino. Med dovoljenim blagom pa so se znašli tudi leseni predmeti, kakršne so kmetje izdelovali doma. Pravico do prostega trgovanja s suho robo so najbolj izkoristili prebivalci ribniške pokrajine in s tem dali suhi robi značilno oznako "ribniška", po

kateri jo pozna celotna Slovenija. Možje so si oprtali na rame visoko krošnja s suho robo, torej lesenimi izdelki, ki so se vsak dan uporabljali v gospodinjstvu in pri kmečkih opravilih. Odhajali so na dolgo pot po krajih cesarstva in jih prodajali od vrat do vrat ter na sejmi. Ribniško suhorobništvo je danes vpisano v register nesnovne kulturne dediščine. Ribnica pa je znana tudi po mračnejšem dogodku. Tu je bila obsojena in sežgana Marina Češarek, mati šestih otrok, zadnja obtožena čarovništva na Slovenskem. Ogleдали smo si razstavo v grajskem stolpu, ki je razdeljena na tri sklope: čarovniški procesi na Slovenskem in ribniški čarovniški proces, mučenje ter zdravilna zelišča in uroki. Na razstavi so bile na ogled replike mučilnih naprav, kot ta čarovniški stol in naprava za lomljenje palcev, ter replika originalnega zapisnika čarovniškega procesa v Ribnici leta 1701. Sledila je okusna malica ob spremljavi harmonike.

Ko smo se okrepčali, nas je vodička Karin obdarila z manjšim spominkom, po slovesu pa nas je pot vodila naprej k cerkvi Marijinega vnebovzvetja v Novi Štifti. Nahaja se na vzpetini, nedaleč od Ribnice, in ima nadvse zanimivo obliko. A vendar njen arhitekt ni znan. Legenda pravi, da naj bi se na tem mestu Marija prikazala pobožnemu kmetu in mu naročila, naj ji okoliški prebivalci pozidajo cerkev. Ogled notranjosti cerkvice nam je bil žal onemogočen zaradi poročne slovesnosti, ki je potekala ravno v času našega obiska. Kljub vsemu smo bili deležni razlage prijaznega frančiškana, tisti pogumni pa so lahko splezali na eno od tristoletnih lip.

Že kmalu se nam je mudilo v Pivko, kjer je bil na vrsti ogled Parka vojaške zgodovine Pivka. Ob zanimivem in poučnem vodenju smo si lahko ogledali različne vojaške eksponate – tanke, oklepnike, letala in celo podmornico. Veliko smo izvedeli tudi o vojaški zgodovini. Ena od razstav je posvečena tudi obdobju slovenske osamosvojitve.

Ker smo bili po zaključku ogleda že pošteno lačni, smo se ustavili v bližnji gostilni Sušelj, kjer nas je pričakalo zares izvrstno pripravljeno kosilo. Seveda ob živahni glasbeni spremljavi harmonike.

Ko smo se vračali domov, morda malo utrujeni, a z mislimi polnimi lepih spominov, je za smeh na avtobusu poskrbela še predsednica KORK Destrnik s pripovedovanjem vicev. Spomnila sem se na besede vodičke Karin: »A veste, zakaj Ribničan za jesti uporablja veliko žlico? Ker ima vedno širok nasmeh.« In prav s takim, širokim, zadovoljnim nasmehom smo se tisti dan tudi Vrbančani vračali domov.

7. tradicionalno srečanje starodobnih vozil v Destrniku

Miran Sekol

Na lepo sobotno jutro, 6. julija 2019, smo se ljubitelji in ljubiteljice starodobnih vozil zbrali na 7. srečanju. Zbor smo pripravili pred gasilskim domom v Desencih, kjer smo najprej pozdravili vse prisotne, po opravljenih formalnostih pa smo jih pogostili z zajtrkom. Prisotne je pozdravil tudi g. župan, Franc Pukšič, ki se je na srečanje pripeljal s svojim starodobnim mopedom.

Letošnji »rally« je potekal skozi Velovlek in Podvince do Ptuja, kjer smo si ogledali ptujsko klet. Od tam smo se skozi Placar in Janežovci odpeljali v center Destrnika, kjer nas je pred lepo obnovljeno viničarijo že pričakoval g. predsed-

nik Turističnega društva Destrnik, Ivan Hauptman, ki nam je opisal zgodovino viničarije in potek njene prenove, predstavil pa je tudi klet pod njo. Člani in članice TD so nam nato prikazali, kako poteka predelava lanu. Po pokušini pridelka iz kleti smo pot nadaljevali do izhodiščne točke v Desencih. Tu smo vsem udeležencem podelili zahvale in pokale. Po podelitvi smo se okrepčali

s kosilom in dan zaključili v prijetnem vzdušju.

Mesec junij je čas raznih prireditev, ki se jih člani kluba udeležujemo po lastnih zmožnostih. Tako smo se odzvali na vabilo snemanja glasbene oddaje Polka in majolka, kjer smo se predstavili s svojimi jeklenimi konjički in na kratko opisali delovanje kluba, popoldne pa smo zaključili v prijetnem druženju.

Postavljanje klopotca

Monika Hameršak

Klopotec, že od nekdaj simbol slovenskega vinograda, ni samo tehnična, ampak tudi slovenska kulturna dediščina, ki jo v zadnjem času ponovno množično obujamo in ohranjamo.

V Sloveniji je klopotec najbolj razširjen v Prlekiji, Slovenskih goricah in Halozah. Prvič je bil omenjen konec 17., v začetku 18. stoletja. Po pripovedih naj bi jih sprva postavljali na poljih, šele kasneje pa tudi v vinogradih. Leta 1797 ga je v pesmi Tolažba enega vinceria omenil tudi Leopold Volkmer.

Že od nekdaj so bili namenjeni preganjanju ptic iz vinogradov, zato so jih kmetje postavljali pred začetkom zorenja grozdja. V prvi vrsti so bili ustvarjeni za preganjanje vrabcev in škorcev, ki so se

prehranjevali z grozdem in tako škodili vinogradnikom. Prepevanje klopotcev je vedno pomenilo, da je grozdje začelo zoreti, ponazarjalo pa je tudi bližanje jeseni ter slovo od toplega in sončnega poletja. Postavitev klopotca je težavno delo, ki potrebuje močne roke. Najprej se posamezni deli klopotca razvrstijo po tleh, nato pa se jih načrtno s pomočjo podpornih palic prenesejo na vrh droga klopotca.

Postavitev klopotca je šega, ki jo nekateri ohranjajo še danes. V Destrniku to tradicijo že deveto leto zaporedoma ohranjajo člani in članice Turističnega društva Destrnik. Letos je postavitev potekala v soboto 17. avgusta, ko je kakor zmeraj otvorila kmečki praznik.

Nogometni fest Destrnik

Tadej Urbanija, foto: arhiv FC Destrnik

Zdrav način življenja je navada, ki bi jo bilo potrebno gojiti od malih nog. Nogometni fest Destrnik, ki je letos potekal devetega in desetega avgusta, otroke uči zdravega načina življenja, hkrati pa skrbi za obilo kvalitetne zabave in druženja med otroci. Dvanajst udeležencev kampa, ki ga je organiziral FC Destrnik pod okriljem Športnega društva Destrnik, je dva dni od osmih zjutraj do pete ure popoldne uživalo v številnih dejavnostih, kot so nogometne vsebine, predavanja o zdravi prehrani in higieni športnikov, igre v telovadnici in še bi lahko naštevali. Otroci so lahko igrali tudi napihljiv pikado in biljard, v katerem so se pomerili. Eden od vrhuncev je bil prav gotovo obisk nogometaša Žiga Živka, ki jim je pripovedoval o svojih treningih, odgovarjal na njihova vprašanja, se z njimi fotografiral ter brcal na gol in igral pikado. Vsak udeleženec je dobil tudi dve majici ter zajtrk, malico in kosilo, za kar je poskrbelo gostišče Lovrec. Zavarovalnica Vzajemna je kamp obdarovala s šotori, majicami in kapami. Za organizacijo in izvedbo so poskrbeli trenerji Denis Perger, Franci Fridl in Tomaž Zorec ter pomočniki Alenka Lorenčič Širec, Damjan Žerjav in Peter Kranjec. Vsi, ki bi se želeli pridružiti mladim nogometašem, se lahko vključijo v skupino, saj so se vpisi v novo sezono že pričeli. Organizatorji si želijo še več prijavljenih otrok, ki se zavedajo, kako pomembno je prosti čas preživljati zdravo, veselo in kvalitetno.

Pozdravljen vrtec

Strokovni sodelavci Vrtca pri OŠ Destrnik

Poletni počitniški dnevi so minili in spet smo v polnem številu zasedli svoja mesta v igralnicah našega Vrtca pri OŠ Destrnik. Pridružili so se nam tudi novi prijatelji, za katere si želimo, da čim prej sprejmejo naš vrtec za svoj drugi dom. Skupaj nas čaka šolsko leto, polno igrivosti, smeha, veselja in zabave. Upajmo, da bo res tako. Srečno!

Pogovor z radijsko napovedovalko Jasmino Bauman

Tadej Urbanija, foto: arhiv Radio Maribor

»Če radio delaš s srcem, to vidijo in čutijo tudi drugi«

Jasmine Bauman sodi med najbolj prepoznavne glasove Radia Maribor, regionalnega programa Radia Slovenije, kjer jo lahko slišimo kot bralko novic, voditeljico oddaj, občasno pa kot poročevalko s terena. Njeno življenje je vezano tudi na Destrnik, kjer je odraščala in spoznala svojo prvo ljubezen-radio. Z njo smo se pogovarjali o njenem delu, viziji in o vsem tistem kar takšno delo zahteva od človeka.

Kdaj si vedela, da je radio tisto, kar si zares želiš? Da bo šla tvoja poklicna pot v smeri medijev je bilo nakazano že z izbiro študija. Si takrat, ob koncu gimnazije, že imela jasno začrtan cilj, torej delo na radiu?

Želja po radijskem delu se je v meni zbudila zelo zgodaj. Težko je opisati, vendar se spomnim, da je bil pri nas doma radio prižgan veliko časa in so moja pozornost najbolj pritegnili glasovi. Ampak

ne glasovi na splošno, temveč glas izdelanega radijskega govornika, ki je s svojo melodijo in šarmom v glasu povedal informacije ali zgodbo na razumljiv način. Želja po radiu se je pojavila nekje ob koncu 7. ali 8. razreda in potem je samo še naraščala. Ves ta čas pa sem radio pozorno poslušala, ker mi je bilo fascinantno, kako je sploh mogoče, da nekdo tako lepo govori slovenski jezik. Po gimnaziji sem točno vedela kam naprej na študij in potem se je začelo vse odvijati zelo hitro. Študij je bil super, od profesorjev do sošolcev, z veseljem sem študirala. Zdi se mi, da sem šele na faksu spoznala, kako dober občutek je izobraževati se v nečem, kar te zares zanima.

Kje in kako si iskala priložnosti za prve izkušnje z delom na radiu?

Priložnosti sem začela iskati hitro z vstopom na fakulteto. Na eni komercialni postaji sem bila tudi grdo zavrnjena, češ da sploh ne znam govoriti in imam grozen naglas, ampak to me ni ustavilo. Še danes se spomnim, da sem tisto gos-

po na radiu vprašala, kaj pa pomeni biti dober govorec, in odgovora nisem dobila, vsaj pametnega ne. V smislu ... to imaš v sebi, ali pa ne. Že takrat je bil namreč radijski trg zasičen z ljudmi, ki so našli svoj prostor na radiu tako ali drugače, in si bil zavrnjen. Vmes sem si celo mislila, pa saj sploh ni mogoče, da bom kadarkoli delala na radiu ... Ko sem se potem s pomočjo osebe, ki mi je pomagala, da je bilo to sploh mogoče, srečala z RTV Slovenija, pa sem začela delati prve resne korake. Stara sem bila 19 let in na Radiu Maribor sem šla v vseh teh letih skozi vrsto uposabljanj, izobraževanj in tudi življenjske šole. Najprej sem pomagala kot realizatorka programa, da sem sploh spoznala program, potem sem začela delati mladinsko oddajo. V sklopu RTV Regionalnega centra Maribor sem bila objavljena na Radio Si (tujejezični radio), kjer sem delala dve leti, in potem so me znova zvalili nazaj na Radio Maribor, kjer sem še danes. Moj cilj pa je bil vseskozi enak: biti radijska voditeljica, moderatorka.

Prihajaš iz štajersko govorečega okolja.

Splošno znano je, da je za Štajerca govorni jeziki večji izziv kot recimo za kakšnega Gorenca ... Ali tvoja lastna izkušnja to potrjuje?

Definitivno. Res je potrebnega veliko dela. In ne glede na to, koliko delaš, se sliši. Tudi sama nikoli ne bom zvenela kot nek kolega iz Ljubljane, ki ima do potankosti izpiljen način govora. A živimo, kjer živimo, in ni potrebe, da bi se s tem obremenjevala. Mislim, da kjer je volja, je tudi pot, in sama sem zmogla. Naj ob tem ne pozabim, da za svoj govor vsak dan še vedno pridno vadim. Vsako branje oz. nastop pred mikrofonom je lahko izziv in poslušalci takoj zaznajo, če »zaspiš«.

Koliko ur govornih vaj je bilo potrebnih, da si izpilila svojo dikcijo govora? So te vaje še zmeraj del tvojega dela?

Vaj je bilo res ogromno, od individualnih do enoletnega izobraževanja na Radiu Slovenija. Vsak ponedeljek sem se redno vozila v Ljubljano. To so lepi spomini. Trenutno pa vaj nimam z nikomer, namreč ko zaključiš neko obdobje, je samo od tebe odvisno, koliko se boš posvetoval s kolegi in kaj povprašal ostale. Je pa res, da se pri našem delu vedno znova pojavljajo nova imena in izgovorjave tujih imen, zato imamo pri nas lektorsko službo, ki vsake toliko časa organizira sestanek, na katerem pregledamo vse novosti in dobimo dodatne usmeritve.

Glede na to, da je tvoj glas tudi tvoj kruh, me zanima, koliko skrbi in »nege« nameniš svojemu govornemu aparatu? Obdobje prehladnih obolenj zate verjetno pomeni še dodatno skrb. Nam lahko zaupaš kakšen poseben recept?

Glasi pa res namenim veliko pozornosti. Prav zato sem v letošnjem letu opustila tudi gazirane pijače. Tu in tam me zamika, da kakšno spijem, ampak je to bolj izjema kot pravilo. Namesto tega najraje pijem domač bezgov sok ali pa vodo. Veliko mi pomagajo vitamin C, rdeča pesa in med. Velikokrat pijem tudi sok rdeče pese. Nasploh pa veliko časa skrbim za zdravo prehrano. Govorni aparat je namreč zelo občutljiv. Tudi zato v službi ne jem nobene težke hrane. Ta namreč oteži želodec, zato prepona dela težje in

Kako izgleda tvoj klasičen delovni dan? Tisto, kar lahko kot poslušalci slišimo preko radijskih valov, je verjetno le vrh ledene gore ...

Moj dan je res pester. Trenutno sem voditeljica dnevnega programa in petkovnega jutranjega programa, zato ob petkih začnem že ob petih zjutraj. Sicer pa se moj tipični dan, kadar nisem jutranja ali pa delam čez vikend ali kje na terenu, začne kmalu po sedmi uri zjutraj. S programom začnem ob 8-ih zjutraj in končam ob 14-ih, kar pa ne pomeni, da grem takrat tudi domov. Vsi napovedovalci, moderatorji smo namreč na 8-urni vsakodnevni obvezi. Vsak dan ob 9:15 imamo sestanek, ki traja dobrih 40 minut. Ker sem v ekipi za pripravo vsebin in gostov za jutranji program, vsak dan kot ekipa razmišljamo, kaj zanima naše poslušalce, katere vsebine ponuditi, kako oblikovati jutranji program itd. Potem pa se ob 10-ih z novicami posvetim izključno dnevnemu programu, v katerem je veliko oddaj, govora, glasbe, najrazličnejših tematik in stika s poslušalci. Moj doprinos radiu je vsa ta leta naraščal – kot plaha punca, ki je imela precejšen naglas v govoru, sem morala res veliko delati na sebi, da sem prišla na nacionalni nivo radijskih govorcev. Nekako pa so moji kolegi prepoznali, da zmorem še veliko več, tako da trenutno pomagam sooblikovati programske pasove. Delo je naporno, ampak še vedno zelo uživam v njem. Ne bi zamenjala in vesela

sem, da je v naši službi veliko izzivov ter priložnosti za napredek.

Enkrat te slišimo kot bralko novic, drugič kot voditeljico oddaj, bila pa si tudi že v vlogi poročevalke iz terena ... Ti preklapljanje med različnimi radijskimi vsebinami povzroča preglavice?

Ne. Prav to me tudi zanima. Klasično branje novic na radijskem trgu namreč ni več samo branje. Sodobni trendi od nas zahtevajo, da smo drugačni, da se znamo prilagajati in poskusiti kaj novega. Res je, da tipična novinarka ne bi bila, ker me to ne zanima. Ampak po voditeljski plati pa smo velikokrat tudi že novinarji. Zdaj je bistveno več povezovanja, kot ga je bilo včasih.

Ko človek spremlja tvoje delo, te težko ukalupi v oznako »radijska napovedovalka«. Lotevaš se tudi avtorskih oddaj. Novinarska praksa ti verjetno ne uide?

Točno tako. Spomnim se, ko so me na radiu vprašali, kaj želim postati. Odgovorila sem, da radijska napovedovalka. Ker sem vedela, da je zven mojega glasu za to tudi primeren. Kriteriji za radijske napovedovalce znotraj RTV Slovenija so namreč visoki. Glas mora biti »čist«, izgovorjava in melodika primerni in dovolj razumljivi, ton pa prijazen, a hkrati dovolj kredibilen ... Avtorske oddaje so res naravnane po novinarski praksi, a vedno malo drugačne, saj se voditelji nikoli nismo učili novinarske prakse. Zato se tudi ne lotevamo poglobljenih tem.

je večji pritisk na glasilkah. Za dober glas in grlo pa pomaga tudi žlička sladkorja z nekaj kapljicami propolisa. Torej, najbolj enostavne stvari so velikokrat tudi najboljše.

Poleg radia se lotevaš tudi drugih projektov. Večkrat smo te videli tudi v vlogi povezovalke na raznih dogodkih. So tvoje misli usmerjene tudi onkraj radia? Te recimo mika delo na televiziji?

Res je, ko me povabijo k sodelovanju, rada vodim tudi kakšno prireditev. Sem pa velikokrat dobila vprašanje, če bi zamenjala radio s televizijo in je bil moj odgovor vedno ne. Kdo ve ..., ampak radio je radio.

Ko so izumili televizijo, je veljalo pričanje, da bo radio postal odveč ... in vendar ga še zmeraj poslušamo. V čem vidiš prednost tega medija?

Vedno bolj se radio na nek način približuje tudi televiziji. Na Facebook profilih vidimo, kaj vse delajo radijske postaje, prave šove imajo, delajo video »life«, torej prenose v živo. Tudi radio v domove prinaša sliko. Sicer pa je radio še vedno izjemno hiter medij in v tem vidim veliko

prednost, pa tudi to, da ostaja intimen in javen hkrati. Radio ima neko skrito moč in pritegne ljudi, morda zaradi glasbe, morda zaradi vsebin ... ali pa zaradi ljudi, ki ga ustvarjajo. Kdo ve ... definitivno je poseben in vedno znova aktualen.

Trenutno delaš na Radiu Maribor, ki deluje pod okriljem RTV-ja. Te je kdaj zamikalo delo na komercialnih postajah?

Ko sem delala na Radiu Si, sem hkrati kratek čas delala tudi na komercialni postaji. Dopoldne na Radiu Si, popoldne tam. To je bilo zelo naporno obdobje. Komercialne postaje so drugačne in mislim, da je naš način znotraj RTV meni še vedno veliko bližji. Trenutno bi se res težje videla delati kot del ekipe na komercialni postaji.

Sledi zelo klišejsko vprašanje, a ne moremo mimo dejstva, da si prejemnica priznanja Ane Mlakar za obetavnega napovedovalca, ki jo podeljuje Društvo televizijskih in radijskih napovedovalcev. Kaj ti to priznanje pomeni?

Pomeni, da sem zmogla doseči to, kar sem mislila, da mi ne bo nikoli uspelo. Da so na nacionalni ravni prepoznali v mojem glasu in načinu dela, da znam

in sem osvojila veščine govora. To je za mene najlepše darilo. Imeti priznanje Ane Mlakar je, kot sem rekla takrat na prireditvi v Ljubljani, ko sem dobila priznanje v roke: če radio delaš s srcem, to vidijo in čutijo tudi drugi. In isto menim še danes za katerikoli poklic – če ga počneš z veseljem in ljubeznijo, se da naučiti vse. Res je, da sem talent očitno imela že v sebi, a ni dovolj, če imaš talent. Pomembno je tudi, da znaš izvesti ta talent na plan.

Morda se zdi vprašanje smešno, pa vendar ... je tvoja strast do dela na radiu enaka tvoji strasti kot poslušalki radia? Katera je tvoja najljubša radijska postaja?

Mislím, da ta strast ne more ugasniti. Sodelavci mi velikokrat rečejo in vprašajo, od kod ta žar v meni, tudi ko sem utrujena od tempa. Mislim, da ni lepšega darila v življenju kot to, da lahko delaš to, kar živiš, in sama nikoli ne rečem, da grem v službo – rečem, da grem na radio. Velik del mojega življenja se vrti okoli njega. Res pa je, da tovrstna služba zahteva veliko, kar pač moraš vzeti v zakup. Mislim, da je moja najljubša postaja kar Radio Maribor – po vseh teh letih še vedno.

OBVESTILO

Vaša regionalna televizija

Spoštovani občani!

Obveščamo vas, da ima Občina Destnik novega izvajalca za informiranje in obveščanje občanov oziroma pripravo in emitiranje oddaj o projektih in dogodkih v Občini Destnik, in sicer BKTv Maribor.

Pester televizijski program lahko občani spremljajo preko vseh ponudnikov televizijskih storitev. Pri različnih ponudnikih jih najdete na različnih kanalih:

Telemach, kanal 155 / T-2, kanal 189 / Amis (A1), kanal 315 / Siol, kanal 672 / KRS - Selnica, kanal 13

V pestrem programu lahko vsak dan od 18.30 do 19.00 ure spremljate dnevno informativni program "informativni", kjer vam postrežejo z dnevno svežimi lokalnimi in regijskimi novicami, prav tako lahko dnevno spremljate različne oddaje lastne produkcije. Od pogovornih (Na glas, V Mariboru si, Report, Dialog in V svetu odraslih), kjer se lotevajo aktualnih tem iz področja športa, politike in kulture, zato so vse oddaje tudi informativnega formata. Za zabavno-glasbeno vzdušje programa televizije skrbi oddaja V Hramu z muzikanti, za najmlajše pa Kaktus top 8 s Spidijem. Prav tako ponujajo glasbene spote in posebne oddaje ob večjih dogodkih kot je npr. Kurentovanje na Ptujju. in Festivala Lent, kar pomeni, da so tudi festivalska televizija. Ponujajo pa tudi oddaje zunanje produkcije kot je recimo oddaja o Starodobnikih.

Sicer pa vse podrobnejše informacije ažurno objavljajo na spletnih straneh www.mbreport.si, kjer dnevno objavljajo sveže novice iz področja Mestne občine Maribor in www.lokalec.si, kjer objavljajo dnevno sveže regionalne novice. Prav tako vse novice in oddaje objavljajo na naših Facebook straneh (mbreport, lokalec si in bk tv), kjer si lahko ogledate tudi vse posnetke dnevnih poročil in oddaj.

Program televizije je dnevno objavljen tudi v časniku Večer, tedenski program pa v reviji Stop.

Kontakt: Telefon: 031 344 639 / Spletni naslov: www.bktv.si in www.lokalec.si / E-pošta: info@bktv.si

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli ...

ZAHVALA

MARIJA MURŠEC

1933–2019

Ob boleči izgubi drage sestre, mame, babice, prababice in tašče se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom in znancem, ki ste nam izrekli sožalje ter darovali sveče in cvetje.

Posebna zahvala tudi gospodu župniku in pogrebniemu podjetju Almaja za organizacijo pogreba.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni žalujoči

Cilj je izpolnjen,
pot je dokončana,
konec upov je in hrepenenja,
konec zmot, bolesti in trpljenja.

ZAHVALA

ob izgubi dragega očeta, dedka in pradedka

IVANA CAF

iz Gomile 11, Destrnik

Iskreno se zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, sveče, svete maše in izrečene besede sožalja. Hvala pevcem za odpete pesmi, hvala godbeniku za odigrano melodijo, hvala g. župniku za opravljeni pogrebni obred in sveto mašo, hvala nosilcem državnih ter cerkvenih simbolov, hvala pogrebniemu podjetju Maher. Posebna zahvala GD Destrnik za opravljene storitve in vsem ostalim GD. Hvala vsem, ki ste našega očeta, dedka in pradedka pospremili na zadnji poti k večnemu počitku.

Njegovi žalujoči

Srce je omagalo,
dih je zastal,
a na njega spomin
bo večno ostal.

V SPOMIN

7. septembra je minilo deset let, odkar nas je zapustil

MILAN MURAJ

rojen 16. 10. 1936

Hvala vsem, ki mu prižigate sveče in se ga spominjate.

Tvoji najdražji.

Tam, kjer si ti,
ni sonca in ne luči.
Le tvoj nasmeh nam v srcih živi
in nihče ne ve, kako zelo zelo boli.

V SPOMIN

10. septembra je minilo pet let, odkar nas je za vedno zapustil
naš predragi

FRANČIŠEK DOKLOVIČ

iz Jiršovcev 48, Destrnik

Iskrena hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu, mu prižigate sveče in ga ohranjate v lepem spominu.

Hčerka Irena z družino

LIPA IN LIPOV MED

Mag. Andreja Kandolf Borovšak, Javna svetovalna služba v čebelarstvu, Čebelararska zveza Slovenije

Vonj cvetoče lipe je eden izmed najlepših. Spominja na prve poletne dni, ko po naši krajini zadišijo lipe in lipovci. Skoraj ni vasi v Sloveniji, kjer se na vaškem trgu ne bohoti vsaj ena lipa, simbol slovenstva. S svojo mogočno krošnjo daje odlično senco, v času cvetenja pa nudi prijeten vonj in pašo čebelam.

LIPA V SIMBOLIKI

Že v antiki je starim Grkom in Rimljanom lipa simbolizirala prijateljstvo ter nežno zvesto ljubezen. Zakaj tudi ne, že sami listi lipe so srčaste oblike. Tudi v slovensko zavest je simbolni pomen lipe močno zasidran. Povezana je z različnimi običaji, šegami in navadami ter vaškim družabnim in političnim življenjem. Lipa je bila spoštovano drevo med kmeti, meščani in plemiči. Pod senčnimi krošnjami lip so bile pogosto kamnite mize in klopi, priljubljena zbirališča vaških

veljakov in vaške srenje nasploh. Tam so se zbirali, kramljali, tam se je jedlo, pilo, počivalo, igralo in veselilo. Tudi danes nas lahko lipa simbolično poveže v ključnih trenutkih. Tradicija sajenja lip se ohranja še danes, ne nazadnje tudi ob obiskih tujih državljanov, ki pogosto kje posadijo kakšno spominsko lipo.

Na dan razglasitve neodvisnosti Republike Slovenije so lipo zasadili na Trgu republike pred slovenskim parlamentom. Samostojnost Slovenije pa zaznamujejo tudi številne druge lipe, ki so bile takrat zasajene na vseh koncih Slovenije. Tudi ob protokolarnem središču na Brdu pri Kranju so člani vlade zasadili lipe. Najstarejše naj bi bile zasajene še v času turških vpadov, na krajih, kjer so bili Turki premagani ali od koder so bili pregnani. Od lipovih drevoredov je najznamenitejši drevored »Napoleonove lipe« pred Logatcem ob državni cesti, ki je bila nekdaj glavna prometnica med Ljubljano in Trstom.

Lipo lahko zasadimo tudi ob rojstvu otroka. Lipa, ki raste skupaj z otrokom, je dragocen spomin na začetek novega življenja in predstavlja pomemben korak k sožitju med človekom in naravo.

LIPOV MED

V Sloveniji prevladujeta dve vrsti lip, lipa in lipovec. Lipa cveti junija ali na začetku julija, lipovec cveti dva tedna pozneje. Čebele na njih naberejo sladko medicino ali mano in nam proizvedejo lipov med, iz posušenega cvetja pa si lahko pripravimo tudi okusen lipov čaj.

Lipov med je svetlo rumene barve z zelenim odtenkom. Ima svež vonj po lipovem cvetju, mentolu, limonini lupini. Lahko je nektarnega ali maninega izvora, zato ima značilnosti obeh; v primeru nektarnega izvora hitro kristalizira, sicer nekoliko počasneje. Ker ni presladek in ima značilno osvežilno aromo, ga uporabimo tudi v kulinariki.

Namig za odlično kosilo

Marinirano pečeni piščančji fileji z omako in lipovim medom

Za 4 osebe:
700 g filejev piščanca

Marinada:

- 60 g lipovega medu
- 30 ml olja
- 30 ml vina ali sadnega soka (malinovega)
- stolčene ali grobo sesekljanе brinove jagode, timijan, poper

Steljica za pečenje in nato priprava omake:

- 30 ml olja
- 30 g šalotke
- 50 g korenja
- 40 g korenine peteršilja
- 80 g jabolka
- 1 strok česna
- 200 ml fonda/osnove

Začimbe: list lovorja, rožmarin, sol

Za marinado zmešamo med, olje in začimbe. Premažemo fileje piščanca in jih v hladilniku v pokriti posodi mariniramo nekaj ur (brez soli).

V pekač zložimo očiščeno, olupljeno in drobno narezano šalotko, korenje, korenino peteršilja, jabolko, česen in začimbe ter fond.

Na to pripravljeno »steljico« položimo marinirane piščančje fileje, ki smo jih posolili. Polijemo s segretim oljem. V pečici pečemo pol ure pri 180–200 °C. Prestavimo na toplo in tik pred serviranjem narežemo na manjše rezine.

Omako pripravimo tako, da vse sestavine, na katerih so se spekli fileji piščanca, zmešamo, dodamo med in po okusu sok limone.

Več receptov z lipovim medom najdete na: <http://www.czs.si>